

Indledende redegørelse for retsforskrifternes indhold

Ifølge EØF-traktatens artikel 38 og bilag II henregnes fisk, krebsdyr og bløddyr til landbrugsvarer, og Traktatens artikler 38-47 om landbrugsvarer gælder således også for fiskeriprodukter. Det europæiske økonomiske Fællesskabs fiskeripolitik hviler på to forordninger, Rådsforordning nr. 2141/70 af 20. oktober 1970 om en fælles strukturpolitik og Rådsforordning nr. 2142/70 af samme dato om en fælles markedsordning, der er udstedt med hjemmel i EØF-traktatens artikel 42 respektive artikel 43. Til disse grundlæggende forordninger knytter sig en række gennemførselsforordninger.

I forordning nr. 2141/70 af 20. oktober 1970 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren fastsættes en hovedregel om lige adgang til fangstpladserne på de enkelte medlemsstaters fiskeriterritorier som gældende for alle fiskerifartøjer, der fører en medlemsstats flag og er indregistreret inden for Fællesskabets område. Rådet kan i visse tilfælde fastsætte bestemmelser til fravigelse fra denne hovedregel. Endvidere kan Rådet i tilfælde af en medlemsstats for intensive udnyttelse af bestemte fiskebestande træffe de nødvendige foranstaltninger til bevarelse af disse fiskebestande. Forordningen indeholder også nærmere

regler om koordinering af medlemsstaternes strukturpolitik på fiskeriområdet. Til fremme af denne strukturpolitik kan der i visse tilfælde ydes finansiel støtte fra EF's landbrugsfond FEOGA.

Forordning nr. 2142/70 af 20. oktober 1970 om den fælles markedsordning for fiskeriprodukter indeholder for det første bestemmelser om fælles normer for kvalitet, sortering, emballage m. v. For det andet giver grundforordningen bestemmelser om producentorganisationer og deres medvirken til markedsordningens gennemførelse. For det tredje fastsættes bestemmelser om prisstabiliseringsordninger, som fortrinsvis er baseret på opretholdelse af særlige tilbagetagelsespriser og orienteringspriser inden for Fællesskabet. FEOGA kan yde finansiel støtte til prisstabiliseringsformål. Prisstabiliseringsordningen omfatter de vigtigste ferske og kølede fisk f. eks. torsk, sej, kuller, hvilling, rødspætte, makrel og sild. For det fjerde giver grundforordningen regler om handelsomsætningen med tredielande; herefter kan importen underkastes mængdemæssige begrænsninger eller pålægges afgifter i tillæg til eventuel told. Der gives endvidere regler om ydelse af eksportrestitutions.